

relse af embedsmandsrapporter og politiske oplæg og vedtagelser ikke er særlig stor.

For det andet er det også sådan, at medlemmer af regeringen, først og fremmest undervisningsministeren, har fremsat synspunkter, der ligger i forlængelse af eller på nogle punkter også kan opfattes som i overensstemmelse med embedsmandsrapportens synspunkter. Også statsministeren har – og nu bruger jeg hans egne ord – været ude at kaste en lille sten, selv om han bor i et glashus.

Af gode grunde er regeringens synspunkter jo fremkommet i medierne som brudstykker og ikke i en samlet helhed. Det er også derfor, vi mener, at vi i Folketinget for det første har en interesse i, at regeringen samlet fremlægger sine synspunkter omkring kvalitet i uddannelse, og at vi for det andet også i Folketinget får diskussionen. Vi regner jo med, at regeringen i den række af de lovforslag, som kommer, vil fremføre forslagene under en slags overskrift »mere kvalitet«, så derfor ønsker vi den samlet.

Jeg har allerede anført, at afstanden mellem offentliggørelse af embedsmandsrapporter og politiske oplæg og politiske vedtagelser ofte ikke er særlig stor, men det ændrer ikke ved, at det er Folketinget, der vedtager lovene. Folketinget har ansvaret for indholdet heri. Det betyder også, at det er os i Folketinget, der har ansvaret for kvaliteten i uddannelsessystemet.

At der laves en embedsmandsrapport, som – efter min mening – ikke siger så meget om kvalitet, men en masse om effektivitet, er helt fint. Det skal embedsmændene have mulighed for at gøre. Vi vil aldrig bebrejde embedsmændene at lave sådan noget. Derimod vil vi bebrejde politikerne, hvis ikke politikerne selvstændigt tager stilling til, hvad det er politikerne synes er kvalitet.

Besvarelse

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Regeringen ser uddannelse som en afgørende faktor for udviklingen både af det enkelte menneske og samfundet i sin helhed. Og den udfordring, som vi står over for i øjeblikket, er for os at se at omstille uddannelserne og uddannelsessystemet til en model, der passer til et videnssamfund i hastig forandring. Derfor har vi sat en række uddannelsespolitiske mål op, som

mere eller mindre vil dække det hele uddannelsessystem:

Først og fremmest at følge op på den forpligtende aftale, som er indgået mellem Undervisningsministeriet, Kommunernes Landsforening og Danmarks Lærerforening om 8-punkts-programmet »Folkeskolen år 2000«.

For det andet at arbejde for at sikre, at 95 pct. af en ungdomsårgang gennemfører en ungdomsuddannelse, der enten giver erhvervskompetence eller kompetence til videre studier.

For det tredje at skabe et sammenhængende voksen- og efteruddannelsessystem, der giver den enkelte muligheder for relevant opdatering af kundskaber og færdigheder, faglige såvel som personlige og sociale, og som samtidig vil sikre, at der bliver realitet i det begreb, som vi kalder livslang læring.

Som et andet mål i forhold til de 95 pct. af ungdomsårgangen, der skal have en ungdomsuddannelse, arbejder vi for at sikre, at 50 pct. af hver årgang også gennemfører en videregående uddannelse. Det være sig en kort, en mellem-lang eller en lang videregående uddannelse.

Jeg vil i min tale komme ind på fem tværgående indsatsområder, der efter vores opfattelse er meget væsentlige for at sikre og udvikle kvaliteten af vores uddannelser.

Indholdsmæssig kvalitet i et uddannelsesforløb afhænger naturligvis helt af, hvad det er for et formål, der skal opfyldes med uddannelsesforløbet. Alle uddannelsesforløb skal i en eller anden udstrækning give elever, kursister og de studerende faglige kvalifikationer, samtidig med at deres personlige og sociale kvalifikationer udvikles. Men vægtningen af de her tre dimensioner afhænger af målet med det konkrete uddannelsesforløb, og om det er folkeskolen, gymnasiet, et ikkeerhvervsrettet voksenuddannelsesforløb eller en uddannelse, som skal give en bestemt erhvervskompetence.

Uddannelserne skal tilgodese mange forskellige formål, og der skal være gode forbindelser og sammenhænge mellem uddannelserne og de forskellige uddannelsesniveauer inden for systemet.

Vores uddannelser er også karakteriseret af, at der er meget forskellige traditioner i forhold til styring, kompetenceforhold, tilsyn, kontakter, netværk, åbenhed i forhold til omverdenen osv. Jeg synes ikke, at vi skal fjerne de forskelle, i hvert fald langt fra dem alle. De er hver for sig og i kombination redskaber til at sikre og udvikle den indholdsmæssige kvalitet i et givet